

מב:

עין משפט
גר מצוה

א א מ"י פ"י מוהלס
 סנהדרין הלכה ג סנה
 עשין נח:
 ב ב מ"י שס ופ"י הלכה
 א סנה שס:
 ג (מ"י פ"י מוהל מנשה
 הקרננות הל' ב):
 ד (מ"י פ"י מוהל פרה
 הלכה א):

רבינו חננאל

נערה המאורסה שאלו לה פתח בית
אב ועובד ע"ו צעיר שרובו נכרים
סוקליו אחים על פתח בית
דן שאלי האם לדכחי שערך ויזין
ללא אשכר מקמינן אשכר צ"ד והאי
דלא יליף שאר נסקליו מהם
דנבגי שערך דלמלא הוו להו נערה
המאורסה ועובד ע"ו שני כחובים
הבאים כאחד עוד לא חביו הולא
כדתנן במתמנין:

וְנִאמָר בַּפִּי הַנְּשָׁפִים. תִּמְחָה
וְהִלַּל בְּקִדְשֵׁי דְבַר הַמֶּלֶךְ
בְּיָקֹשׁ אֵין חֹחַר וְתַלְמִיד בְּזוּרָה שׁוֹה
וְיֹאכֵל לִמְזִי בְּפִקֵּק אֲחֵי מִקְוִי
(וְנִחֵם דָּף ג.) דְּבַחַר הַמֶּלֶךְ אֲזִילִין
כִּיּוֹן דְּמַלְמַד קִדְשׁ אֲשִׁיב לְהַלְלֵה חוּל
וְהִיא גּוֹפֵה תִּמְחָה בְּפִי הָעֵדָה מִנָּה
רָחֵם כִּיּוֹן דְּפִר מִשִּׁית לֵב גַּמֵּר
אֲלֵה מִיִּקְיָא שֶׁן דִּקֵּן וְלִמְלֵן דְּגַמֵּר
בְּסוֹף אֲחִירוֹ מִקְוִי (שֶׁס דָּף יז.)
הִימֵנו וְדִבֵּר אַחֵר אֲשִׁשׁ אֲלֵהב
דְּגַמֵּרִין הִוא מִחֵהם שֶׁכּוּב צו
בְּדִבְרֵה גַמֵּרִין מִיִּנֵּה אֲחֵרִין:

שכן אדם. דרוך למחנה דשמיט
חוץ חאלס קאי דכ"ה"א מיהו
א"ע"ג דרייני ודאי פשטיה דקרו מ"מ
אס עמד חוץ וכוונסו קאי דלפניס
ושטא אר ששטן כספין ארורה
שמיטתו כסירה דלחמרנין פרק שני
דבואס (דף ג:) וברס חילין (דף טז)
ואס עמד פניס והושיט ידו בחוץ
ושטת בחוץ חיב דללו בשטת תליא
מילתא אלץ כבדקא דקדשין דקיימא
בחוץ: **פירור**. הא דלא קנט
ונטר וטמא דלא חסיב אלץ מדי
דשיין כבואלס מחנה חסיב קשה דלא
מפוי כסוף וילא:

משה היבא הוה יתוב, וא"ת
כל הני דפריס למה לי
ו"ל דלא תימא גילף משחטני חוץ
דקדשים מקדשים:

63

למחנה ישראל האי מיכנ

נגמר הדין פרק ששי סנהדרין

בית המקילה היתה חוץ אֶשְׁשׁ מחנות. היינו בירושלים דלוקה שלש מחנות ובמי דיוקן שכל עיר ועיר היתה בית המקילה מחוץ לעיר כדפי' הקונטרס והינו משום דכל עיירות המוקפות חומה יש להן בית ומחנה ישראל כדמתן פסקה קמא דכלים: **ב'** חיבי רמא יתרון בית דין רוצה להאמץ

^(d) נגמר הדין מוציאין אותו לסוקלו בבית המסילה היה חוץ לבית דין ^(b)

שנאמר 'הוצא את המקלט אחד עומד על פתח בית דין והסודרין בידו וסוס רחוק כדי שיהא רואהו אומר אחד יש ללמד' עליו זכות הלה מניין בסודרין והסוס רחוק ומעמידו ואפילו הוא אומר יש לי ללמד על עצמי זכות מחזירין אותו אפילו ארבע וחמש פעמים וכלכד שיש ממש בדבריו: **גמ'** ובית הסקילה חוץ לכ"ד הוה ותו לא ויהא תניא בית הסקילה היה חוץ לשלש מחנות אין כדקאמרת והא דקתני הכי נפקא מינה דאי נפיק בי דינא וייתיב חוץ

לשלוש מחנות עבדינו בית הסקילה חוץ
אלה"ב"ד כי היכי דלא מיתחוי ב"ד רוצחין א"נ
כיו היכי דתתיהו ליה הצלה מנהני מילי
דרת"ר הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה
חוץ לג' מחנות אתה אומר חוץ לג' מחנות
או אינו אלא חוץ למחנה אחת נאמר כאן
למחנותיו למחנה ונאמר בפדים הנשרפין חוץ
למחנה מה להלן חוץ לשלוש מחנות אף
באן חוץ לשלוש מחנות והתם מגלן י"ד רתנו
רבנן והוציא את כל הפר אל מחוץ
למחנה חוץ לשלוש מחנות אתה אומר
חוץ לשלוש מחנות או אינו אלא חוץ
למחנה אחת כשהוא אומר י"א מחוץ
למחנה בפר העדה שאין ת"ל שהרי כבר
נאמר י"ש ושרף אותו כאשר שרף את הפר
הראשון ליתן לו מחנה שניה וכשהוא אומר
י"א מחוץ למחנה בדשן שאין ת"ל שהרי
בבבב נאמר ע"ל שפך הדשן י"ש ליתן לו
מחנה שלישית ולילף משחוטיו חוץ מה
להלן חוץ למחנה אחת אף כאן חוץ
למחנה אחת מסתברא מפדים הנשרפין
ה"ל למילף שכן הוצא אל מחוץ למחנה
ממכשיר ומכפר אדרבה משחוטיו חוץ ה"ל
למילף שכן אדם חוטא בגשמה פיגול
מכשיר ממכשיר עדיף ליה רב פפא אמר
משה היכא הוה יתיב במחנה לוייה ואמר
רחמנא הוצא את המקלל אל
מחוץ למחנה חוץ למחנה לוייה ויציאו
את המקלל אל מחוץ למחנה חוץ
ליה לעשייה עשייה בהדיא כתיבא
ובני

05 5

[illegible]

אוסו למקלו. איידי דסקילה רישא
היא מפרש מילי דידה צרישא והדר
כסדר: חוץ לבית דין. רחוק מבית
לאו במקום הועד קטלוהו: והסודרין
בידו. לקמיה מפרש למאי מיבעי:

והסוס רחוק ממנו כדי שיהא אדם רוכב על סוס ומשך על ג' בית הסקילה שיהא קרוב לדרך אחר הנסקלן ומילי ומתרחק מהו שהסודרין אדם ילא עיניו ובלג שיהל לראונו כדו ילא כסודרין: אמר אחר. מנ"ד יש לי ללמד עליו וזות: בלה. העומר על הפחה ורוכב הסוס והוא מכיר בו והוא רך אחר המנהיגים ומהעמידן עד שהסודרין כ"ד שיהא טעם בדבריו שז: בלג שיהא טעם בדבריו. קאת ראהי הדומה לזכות.

ובגמרא(ז) פריך מנא דעי הגן סוקלין
אס יס ממנא דנבריו והלא אס
למחידים הס: **נבר' וסיה הסקילה**
חוז לבית דין: הוא דנענין אכל חוז
לשגא מחמת לא נענין: **חוז לשגא**
מחמת: ירושלמי הוא דשיך למימר
לאכיל עורה מחמת שכינה ובר גמרא
מחמת לוייה וכל העיר מחמת ירידת
נבצתי דינים שכלל עיר ועיר ומי הוא
בית הסקילה חוז לעיר דומיא ירושלמי:
ומשני ג'מ. **מדתא חוז לבית דין:** דאי
נעין יס דמנא: וקבעי מקום הוועד
שלם חוז לעיר כגון שמי סנהדראית

קטנות שהיו צירושלים אחת על פתח
העזרה ואחת יושב על פתח הר הבית
וכן כל שאר עיירות אי קבעי מקומן
חוז לחומה עבדין בית הסקילה חוז
לכ"ד רחוק מהן: כי ייכי דלא

[illegible]

לשלוש מחנות: פרים, נשיסים, פס
העולם דבר של ציבור ופס כהן משיח
אזין נאכלין אלא גרפין דרכבי
והוא אחי כל הפס אל מחוץ למחנה
גוי: אלא פס'ל. אין חן למדי
ממנו כלום שהרי כבר נאמר כאשר
שרף את הפס הראשון של משיח
ובהוא כבר נאמר (אזין) אל מחוץ למחנה
ומה בא זה ללמדנו אלא יתכן לומר
מחנה שנים: ושבוטא אומר אל מחוץ

ד נאמר צפר כהן המשיח אל"ט שפך
כאן ליתן לכולם מחנה שלישי דעל
ה אחת בדכתיב (ויקרא יז) ואל פתח

וּשְׂרָפִין כָּל אֵלֶּה וְעַל נִשְׁחֵי חוֹךְ:
לֹא תִבְרָא אֵלֶּה אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ.
חוֹךְ אֵלֶּה עֲבֹדָה הִיא. וּבְמִלְחָה וּפְרִים
אֵינָה כְּפֹרֶה אֵלֶּה חֹטֵא: **שָׁן אָרֶס.**
לְמַחֲנֶה וּמִחוּץ לְמַחֲנֶה הָאֵמֹר בְּפִרִּים
חוֹטֵא הוּא וְשׁוֹחֵט חוּץ חוֹטֵא לְנִשְׁחֵי
אֵל כָּל פֶּה פֶּה אֶ | שׁוֹחֵט עוֹמֵד: לְנִשְׁחֵי
דְּשִׁטּוּי חוּץ וּמִתְקַן אִי חוֹטֵא מֵלֵא
וְקִטְרִי אִימֹרִיחַן בְּחוּץ מִחֻפְּגִילָן. וְלִישָׁנָה
חוּץ לְמַחֲנֶה: **מִכְשִׁיר עֲרִיף לֵיָּה.** לְמִילֵךְ חוּץ
אֵל דָּמָה וּבְמַעֲוָה: **כִּי פִטָּא אֲחֵר.** מִכְשָׁה
לְעִשְׂיָה. לְיֹמֵר שְׂכָמוּ נִשְׁטָחוּ כִּי עֵשׂוֹ:
וְכִי

ובני

מסורת הש"ס

(א) וְלִקְרָא נֹכַח (ב) וְגַ' סָדַר
הַמַּשְׁמָע לִי לְלַמֵּד (ג) יוֹמָא
סָתָּה וְנִסְחָה קֹדֶשׁ (ד) וְלִקְרָא
מִגֵּן (ה) וְיִקְרָא דָּן (ו) וְזִל
עַל (ז) יִשְׁמַח מִחוּץ לְמַחֲסֵה
יִמְחוּץ כִּלְיֵי רִשְׁלֵי וְעַ"ש
(ח) וְעַ"ש שְׂתַכְּנוּ בְּדִיָּה עַל
סָתָה בְּחוּסֵן אַחֲרָי.

מורה אור השלם

1. הוצא את המקל אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראשו ורגליו אתו כל העדה ויקרא בך יי' 2. והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושפך אתו על עצים כבאש על שפך הדשן ישרף:

וַיִּקְרָא יְיָ
3. וְהִרְצִיא אֶת הַדָּפֶר אֶת
מִחוּץ לַמִּצְחָה וְשָׂרָף אֹתוֹ
כַּאֲשֶׁר שָׂרָף אֶת הַדָּפֶר
הַרְאִשׁוֹן חֲטָאת הַקֹּהֵל
הַזֶּה:
וַיִּקְרָא יְיָ
4. וּפָשַׁט אֶת בְּגָדָיו וְלָבַשׁ
בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהִרְצִיא
אֶת הַדָּשֵׁן אֶל מִחוּץ
לַמִּצְחָה אֶל מִקְוֵה שֶׁטָּהוּ:
וַיִּקְרָא יְיָ
5. וַיְדַבֵּר מִשְׁעָה אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיֹּרִיצֵנָה אֶת
הַמִּקְלָל
לַמִּצְחָה וַיִּרְמְנָה אֹתוֹ אֶבֶן
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר
צֻוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה:
וַיִּקְרָא יְיָ
כֵּן

גליון הש"ס
נב' טבש"ד ממכש"ד
עדיף ליה ע"ל דף נב ע"א
תוס' ד"ה שכו:

הגהות הב"ח
(א) במשנה חזק לנ"ד
רחוק מב"ד שלמה הולא
וכו' אמר אחד:

א] ישי"ר ד"ה נשמה וכו'
אלל מר שחוט ועומד ליל
שחוט ועומד:

מוסף רש"י

ובשרהו אומר אל
מחור למחנה ברשע.
באיזה דען המחנה וכו' וכו'
אח הדען אל מחור למחנה,
שאין ת"ל. איט מלמד
לנוס, דלמא ידענא דאל

מחוק למחנה מוליכים אותו,
דכתיב נפרס הנשרים אל
שפך הדשן וכתיב כהי מחוק
למחנה (יחזקאל ס"ח, ונבחים
קמ"ג).

Tél. FR : 01.8

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones